

Antras skyrius

VIENO KŪDIKIO KRIKŠTAS

KŪDIKIO PASITIKIMAS

72. Kiek tik įmanoma, krikštyti reikėtų sekmadieniais (arba jų išvakarėse), nes tą dieną Bažnyčia švenčia Velykų paslaptį. Per Krikštą dera aktyviai dalyvauti ne tik tėvams, krikštateviams, bet ir tikintiesiems, bent giminėms, draugams, kaimynams.

73. Atsižvelgiant į vietos papročius ir galimybes, kūdikį krikštui atneša krikštateviai, bet kartu ateina ir tėvai.

74. Uždegus paschalą, kunigas ar diakonas, apsilkęs alba arba kamža, užsidėjęs šventišką stulą ar net apsiautęs kapa, su patarnautojais eina prie tėvų bei krikštatevių su kūdikiu, susirinkusių netoli durų ar kitur bažnyčioje. Tikintieji tuo metu gali pagiedoti psalmę ar giesmę.

75. Priėjęs prie susirinkusiųjų, krikštytojas pasveikina juos, ypač tėvus, besidžiaugiančius kūdikiu, kurio sulaukė kaip visokios gyvybės davėjo Dievo dovanos, o dabar nori jį padaryti dieviško gyvenimo dalyviu.

K.: Vardan̄ Dīvo T̄vo, ir̄ Sūnaūs, ir̄ Šventosios Dv̄asios.

Visi: Āmen.

K.: Garb̄ J̄zui Kristui.

Visi: Per̄ am̄žius. Āmen.

Arba:

K.: Malon̄ė j̄ums ir̄ ramyb̄ė nuō Dīvo T̄vo ir̄ Vīšpaties J̄zaus Kristaus.

Visi: Āmen.

Tada kreipiasi į juos šiais ar panašiais žodžiais:

K.: Nuoširdžiai svėikinu jūs visus, ypač tėvus. Jūs šį kūdikį gavote kaip brangią dovaną iš gyvybės Kūrėjo - Dievo. Krikštas jam suteiks dievišką gyvybę. Linkiù, kàd jūs galėtute juo visadà džiaūgtis.

Pastabà dël kūdikio laikymo žr. nr. 37.

76. Pasveikinęs dalyvius, krikštytojas klausia tėvus:

K.: Kókį vardà išriñkote šiám kūdikiui?

Tėvai: N.

K.: Kò jam pràsote iš Dievo Bažnyčios?

Tėvai: Krikšto.

77. Toliau krikštytojas kreipiasi į tėvus šiais ar panašiais žodžiais:

K.: Ar jūs, gerbiamieji tėvai, žinote, jóg, prašydami kūdikiui Krikšto, prisiimate ir pàreigà išauklėti jį tikinti, kàd visadà laikytusi Dievo įsakymų, mylėtų Dievą ir žmones, kaip liēpia Kristus?

Tėvai: Žinome.

78. Tada kreipiasi į krikštātėvius šiais ar panašiais žodžiais:

K.: Ar jūs, gerbiamieji krikštātėviai, esate pasirengę kūdikį globoti ir padėti tėvams jį tikinti išauklėti?

Krikštātėviai: Ėsime.

79. Paskui krikštytojas kalba kūdikiui:

N, šiañdien krikščionių bendruomenė su džiaugsmu sutinka tavė. Jòs vardù žymiu tavė kryžiaus ženklù ir linkiù, kàd, tàpęs (-usi) krikščionimi (-e), niekadà šiò ženklo nepaniēkintum. Netrukus tėvai (ir krikštātėviai) pažymės tavė tuò pačiù ženklù.

Dabar krikštytojas, nieko nesakydamas, dešinės rankos nykščiu daro kryžiaus ženklą ant kūdikio kaktos. Paskui tą patį daro tėvai (krikštatėviai bent peržegnoja).

80. Krikštytojas pakviečia visus dalyvauti Dievo žodžio liturgijoje:

K.: Dabar visi pasiklausysime Šventojo Rąsto žodžiais mums kalbančio Viėšpaties ir nuoširdžiai pasimėlsime, prašydami Dievo malonės šiam kūdikiui ir jė artimiesiems.

Jeigu ligšiolinės apeigos buvo ne krikštykloje, dabar iškilmingai einama į Žodžio liturgijai numatytą vietą, giedant šią psalmę ar kitą giesmelę:

Ps 83 (84), 3. 5,6-9.

Síela mán ilgisi, ałpsta

Viėšpaties kiėmo atšlaidnių.

Laimingi, kuriė namuose tavo gyvėna,

nuolatės teikia táu, Viėšpatie, šlėvė.

Laimingas žmogus, kurį rėmia tavo pagálba,

kuris šventąją vietą lankyti panúdo.

Eidamas per išdėgusį slėnį,

jį pavėrsniu padāro:

lietūs ankstývasis paláimā jām nėša.

Jis nuė tvirtėvės žygiúoja tvirtėvėn

ir aukščiausiajį Diėvą šventamė kalnė pamāto.

Ō dangaūs kariúomenių Diėve, išgĩrsk māno malđą!

Tegù jā tavo aūsysis pagāuna, ō Diėve!

85. Dabar krikštytojas visus ragina kreiptis į šventuosius:

K.: Dabar kreipkimės į šventuosius, ypač šiō kūdikio globėją bei mūsų užtarėjus dangujė, nės Krikštas įveda mūs į jū šeimą. (**Jūs prašysite:** Mėlki už mūs!)

K.: Šventóji Marija, Diėvo Mótina!

Visi: Mėlki už mūs!

K.: Šventàsis Juōzapai! -

K.: Šventàsis Pėtrai ir Paūliau! -

K.: Šventàsis Kazimierai! -

(**K.:** Šventàsis*, šiō kūdikio globėjau! -)

(**K.:** Šventàsis*, šiōs bažnyčios globėjau! -)

K.: Visi Diėvo šventieji ir šėntosios! -

Egzorcizmas ir patepimas katechumenų aliejumi

86. Paskui krikštytojas kalba malda:

K.: Visagāli amžinàsis Diėve,
tū atsiuntei į pasaulį savo Sūnų,
kād sunaikintų mumysė piktōsios dvāsios galybę
ir iš tamsybių išvadúotus žmónes
nuvėstų į tavo nuostābiają šviesōs karalystę.
Išvadúok dabar šį kūdikį
iš gimtōsios nūodėmės pānčių
ir padaryk jį savo didybės šventove,
kād jamė gyventų Šventóji Dvasià.
Nuolankiāi prāšome pėr Kristų, mūsų Viėšpatį.

Visi: Āmen.

87. Krikštytojas tēsia:

K.: Tesustiprina tavē mūsų Išganýtojas Jēzus Krīstus, kuriō vardū tavē pātepu išgānyimo aliējumi ir kuris gyvēna ir viešpatāuja pēř āmžius.

Visi: Āmen.

Dabar krikštytojas patepa kūdikio krūtinē katechumenuų aliejumi.

88. Jeigu dėl kokių nors priēzasčių patepti būtų labai sunku, šį patepimą galima praleisti. Tada krikštytojas vietoj ankstesnės (nr. 87) maldelės kalba šia:

Tesustiprina tavē mūsų Išganýtojas Jēzus Krīstus, kuris gyvēna ir viešpatāuja pēř āmžius.

Visi: Āmen.

Tuojau, nieko nesakydamas, uždeda kūdikiui ant krūtinės savo dešinę ranką.

89. Dabar einama prie krikšto vandens.

KRIKŠTIJIMAS

90. Priējęs prie krikšto vandens, krikštytojas šiais ar kitais žodžiais trumpai primena nuostabų Dievo nutarimą vandeniui pašventinti žmogaus kūną ir sielą:

K.: Meľskimės, bróliai ir sēserys, kād visagālis Viēšpats Diēvas vandeņs nuplovimū ir Šventōsios Dvāsios galià suteiktų šiām kūdikiui naują - diēvišką gyvėbę.

Arba:

Žinote, bróliai sēserys, kād visagālis Diēvas Krikšto sakramentū suteikia mums diēvišką gyvėbę. Todēl visi savo

mintis kreipkime į jį ir melškime, kad krikštijamajam (-ajai) **N** šis vanduo būtų Dievo malonių šaltinis.

Vandens pašventinimas ir maldavimai

91. Ne Velykų laiku krikštui vanduo turėtų būti šventinamas kiekvieną kartą. Ypatingais atvejais galima krikštyti ir anksčiau pašventintu vandeniu (žr. Bendr. įvad. nr. 21). Tuo atveju žr. nr. 92.

K.: Garbė tau, Viešpatie, už amžinąjį tāką
nuo žemės dulkių lig dangaus žvaigždžių!

Visi: Garbė tau, Viešpatie!

K.: Garbė už duoną kasdienę, kuri maitina,
ir už tyrą vandenį, kuris gaivina.

Visi: Garbė tau, Viešpatie!

K.: Garbė už dieviškąjį pašaukimą
ir Kristaus atpirkimo malones.

Visi: Garbė tau, Viešpatie!

(Ištiesia virš vandens dešinę ranką ir tęsia)

K.: Ištiesk, Viešpatie, ant šio vandens
savo laiminančią ranką
ir suteik jam tokią galią,
kad nuplautų krikštijamajam (-ajai)
paveldėtą kaltę bei jos padarinius
ir atvertų tavo vaikų amžinojo gyvenimo vartus.
Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

Visi: Amen.

Vietoj šios maldos galima imti kitą iš nr. 223-224.

92. Velykų metu, kai turima pašventinto vandens, ir tada, kai numatyta krikštyti anksčiau pašventintu vandeniu, kad Krikšto apeigose nebūtų praleistas dėkojimas ir prašymas, krikštytojas kalba šią maldą (arba kitą, nr. 223). Dalyviai pritaria.

K.: Garbė visagāliam Diėvui Tėvui, kuris mums valyti ir gaivinti sukūrė vandenį.

Visi: Garbė tau, Viėšpatie!

K.: Garbė Diėvui Sūnui Jėzui Krištui, kuris iš savo šono tėkančiu krauju ir vandeniu parodė, kad jō mirtimi ir prisikėlimu gimsta Bažnyčia. -

K.: Garbė Diėvui Šventajai Dvāusiai, kuri nusilėido ant Krištaus, pakrikštyto Jordāno vandenyje, tuō parodydama, kad ir mēs visi būsime jōsios krikštijami.-

K.: Šituo (Velyknaktį) pašventintu vandeniu nuplāunant, suteik, Viėšpatie Diėve, dvāsinį atgimimą N, kuri(-iā) tu į savo Bažnyčios tikėjimą Krikštū kvieti, kad jis (ji) turėtų amžinąjį gyvėnimą peř Krištū, mūsų Viėšpatį.

Visi: Amen.

Nuodėmių atsižadėjimas ir Tikėjimo išpažinimas

93. Krikštytojas kreipiasi į tėvus ir krikštātėvius:

K.: Brāngūs tėvai ir krikštātėviai! Jūsų atneštas kūdikis Krikšto vandenį nuplovimu ir Šventosios Dvāsios veikimu iš mūsų mylinčiojo dangaus Tėvo gaūs naują, diėvišką gyvėbę. Todėl jūsų pareigā ši kūdikį auklėti tikinti, kad tā diėviškoji gyvėbė jame nebūtų nuodėmių žalojama, ō nuolat āugtų ir stiprėtų.

Taigi, pasiryžę atlikti šią garbingą pāreigą ir prisimindami savo Krikštą, atsizadėkite visokio blōgio ir išpažinkite Jėzaus Kristaus tikėjimą, kurį skėlbia Bažnyčia ir kurį gāuna krikštijamasis.

94. Krikštytojas klausia tėvus ir krikstatėvius:

K.: Todėl kiekvieną jūsų klāsiu: Ar atsizadate piktōsios dvāsios?

Tėvai ir krikstatėviai: Atsizadu!

K.: Ar atsizadate visų jōs darbų?

Tėvai ir krikstatėviai: Atsizadu!

K.: Ar atsizadate visų jōs viliōnių?

Tėvai ir krikstatėviai: Atsizadu!

Arba:

K.: Ar ēsate pasiryžę niekadā nepritairti nuodėmei?

Tėvai ir krikstatėviai: Taip! (Esū.)

K.: Ar ēsate pasiryžę visadā laikytis Diėvo ir Bažnyčios įsākymų?

Tėvai ir krikstatėviai: Taip! (Esū.)

95. Po to vėl klausia:

K.: Ar tikite į visagālį Diėvą Tėvą, dangaus ir žemės Suvėrėją?

Tėvai ir krikstatėviai: Tikiù!

K.: Ar tikite į Jėzų Kristų, vienātinį jō Sūnų, mūsų Viėšpatį, kuris gimė iš Mergėlės Marijos, buvo nukankintas ir palaidotas, prisikėlė iš numirusių ir sėdi Tėvo dešinėjė?

Tėvai ir krikstatėviai: Tikiù!

K.: Ar tikite į Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendrąvimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą?

Tėvai ir krikštatėviai: Tikiu!

96. Šiam Tikėjimo išpažinimui pritaria krikštytojas ir visi dalyviai:

Taip tiki Katalikų Bažnyčia!

Taip mēs visi tikime!

Iš garbiname mūsų Viėšpatį Jėzų Kristų!

Visi: Amen.

(Vietoj šio pritarimo galima visiems balsiai sukalbėti ar pagiedoti "Tikiu į Dievą Tėvą".)

Krikštas

97. Laikant kūdikį vienam krikštatėvių, krikštytojas visus pakviečia prie Krikšto vandens ir klausia tėvus bei krikštatėvius:

K.: Ar norite, kad **N** būtų pakrikštytas tuo Bažnyčios tikėjimu, kurį ką tik išpažinome?

Tėvai ir krikštatėviai: Norime!

Dabar krikštytojas krikštija kūdikį, triskart užpildamas vandens ir tardamas:

N, AŠ TAVĖ KRIKŠTIJU VARDAN DIĖVO TĖVO

(užpila vandens)

IŠ SŪNAŪS (antrąkart užpila vandens)

IŠ ŠVENTŌSIOS DVĀSIOS (trečiąkart užpila vandens)

Susirinkusieji gali atsiliepti:

Garbė Dievui Tėvui, iš Sūnui, iš Šventajai Dvasiai!

Patepimas krizma

98. Krikštytojas, atsigrēžes ī pakrikštytaji, kalba:

K.: N, visagālis Diēvas, mūsū Viēšpaties Jēzaus Krištaus Tēvas, vandeņs nuplovimū ir Šventōsios Dvāsios galiā išvadāvo tavē iš nūdēmēs ir atgiždē naujām, malōnēs gyvēnimui. Tegū jīs dabaŗ tavē pātepa išgānyimo aliējumi, kād, įsijūngēs ī jō Taūta, dalyvāutum Krištaus kunigystēje, liūdytum jī pasāuliui, plēstum jō karalystē ir užsitarnāutum āmžinājį gyvēnimā.

Visi: Āmen.

Po to krikštytojas, nieko nesakydamas, patepa krizma kūdikio viršugalvį.

Balto drabužio uždėjimas

99. Krikštytojas kreipiasi ī pakrikštytaji:

N, Krikštū tapaŗ naujū Diēvo kūrinium, panašiū ī Krištū. Šis bāltas drabužis tebūs ženklas tāvo nepāprasto išāukštini-mo ir nekaltūmo. Tāvo artimieji temoko tavē žodžiū, te-skātina gerū pāvyzdžiū, kād nekaltas ir šventas laimētum āmžinājį gyvēnimā.

Visi: Āmen.

Dabar krikštytojas kūdikiui uždeda tėvų ar krikštatevių paruoštą baltą drabužį.

Degančios žvakės įteikimas

100. Krikštytojas pakviečia krikštątevius nuo paschalo užsidegti savo žvakę [arba pats uždeges paduoda], tardamas:

K.: Dėganti žvakė tegū primena táu Kristų - mūsų šviėsą!

Po to kalba:

Jūms, tėvai ir krikštąteviai, pàvedu globóti tikėjimo šviėsą šiamè kūdikiyje. Rūpinkitės, kàd jìs, dabar̃ Kristaus tikėjimo apšviestas, nuolat gyventų kaip šviesos vaikas ir tvirtai tikėdamas tàptų vėrtas amžinojo džiaugsmo Diėvo ir šventųjų draugėjè.

Pastaba: Vietoj kai kur atlikinėjamų "efeta" apeigų krikštytojas Lietuvoje gali sukalbėti šią maldą:

Viėšpats Jėzus Kristus, kuris padaro, kàd kurtieji girði ir nebyliai kalba, tepàdeda táu, kàd nebūtum kučias Diėvo žodžiui ir nebyl̃s jì gárbinti.

Visi: Amen.

APEIGŲ PABAIGA

Pakrikštytojo kūdikio įteikimas tėvams

101. Krikštytojas kreipiasi į tėvus:

K.: Gerbiamieji tėve ir mótina! Jūs čià atnešete savo brangų kūdikį ir prāšete pakrikštyti. Krikštas jì padarè Diėvo vaikù ir dangaūs paveldėtoju. Jūsų pareigà jì tókį išauklėti. Tàd ar̃ pasižadate pakrikštytajį taip auklėti, kàd jìs mylėtų Diėvą ir žmones?

Tēvai: Pasīžadame!

K.: Iņkite šī sūnų (dūkteri) - dabaŗ jaū Diēvo vaīķa. Uż-
augīnkite jī tōķi gēŗa, kād jīs būtų ir Diēvui garbē, ir žmo-
nēms džiaūgsmas.

[Tū, tēve, iņk sàvo kūdikį ir nepamiŗsk, kād jām reikēs nē
tik dūonos, bēt ir tàvo mēilēs, ir gražaūs gyvēnimo pāvyz-
džio.

Tū, mótina, iņki žvāķe, kuriā sàvo vaīķui įteiksi Pirmōsios
Komūnijos diēŗa.]

Tēvas paima vaīķa, o motina žvāķe.

102. Jeigu Krikšto apeigos vyko ne presbiterijoje, dabar visi procesijos tvarka eina prie (didžiojo) altoriaus. Galima pagiedoti kuriā nors Krikštui pritaikytā giesmelę arba:

Visi, kuriē ēsate pakrikštyti Kriŗtuje,
apsivīlkote Kriŗtumi.

Aleliūja, aleliūja! (ne Gavēnioje).

Kitos giesmelēs - nr. 225-245.

Vieŗpaties malda

103. Krikŗtytojas prie altoriaus kreipiasi į apeigų dalyvius šiais ar panašiais žodžiais:

K.: Bróliai ir sēserys Kriŗtuje! **N** Krikŗtū tāpo naujų žmo-
gumì - tikrū Diēvo vaikū. Vēliaū, paáuģes, jīs Diēvā vadiņs
sàvo Tēvu, dalyvaūs Kriŗtaus Aukōs puotojē - priiņms pātį
Kriŗtų į sàvo širdį, ō Sutvīrtinimu gaūs Šventōsios Dvāsios

dovanū gaūšā. Dabaŗ prašykime šiam kūdikiui Diēvo palāimos ir visi mēlskimēs, kaŗp Viēšpats Jēzus išmókē.

104. Visi kartu balsiai kalba:

Téve mūsu, kuris esi dangujē!
 Teesiē šveņtas Tāvo vaŗdas,
 teateiniē Tāvo karalystē,
 teesiē Tāvo valiā kaŗp dangujē, taŗp ir žēmēje.
 Kasdiēnēs mūsu dūonos dúok mums šiaņdien
 ir atlēisk mums mūsu kaltēs,
 kaŗp ir mēs atlēidziame sāvo kaltiniņkams.
 Ir nelēisk mūsu gūndyti, bēt gēlbēk mūs nuō pikto.

Palaiminimas

105. Krikštytojas, ištiesęs rankas, laimina stovinčius tėvus ir visus apeigū dalyvius.

K. (motinai): Visagāli Viēšpatie Diēve, tū peŗ sāvo Sūnų, gĩmusį iš Mergēlės Marĩjos, dúodi krikščionėms mōtinoms džiūgiā viltį regēti sāvo vaikūs amžinaĩ laimingus. Palāimink šiā tāvo dúotu kūdikiu besidžiaūgiančią mōtinā ir suteik malonę, kād sū visaĩs sāvo vaikaĩs visuomēt tāu dėkōtų peŗ Jēzų Krĩstų, mūsų Viēšpatį.

Visi: Āmen.

K. (tėvui): Visagāli Viēšpatie Diēve, iš tāvo raņkų mēs gāu-name sāvo žemiškajā būtį ir dangaus gyvenimą. Palāimink, prašome peŗ Krĩstų, mūsų Viēšpatį, kūdikio tėvā, kād iš-vĩen sū šiō kūdikio mōtina žodžiū ir eĩgesiu rōdytų jam grāžų tikėjimo pāvyzdį.

Visi: Āmen.

K. (visiems): Visagāli Viēšpatie Diēve, Krikšto sakramentū tū mūms davei diēvišķā gyvēnimā ir pāšaukei ī āmžinajā lāimē. Gaūsiai palāimink čia susiriņkusiuosius, kād jīē būtu gyvī tāvo Tautōs nariai, atramā pakrikštytajam ir džiaūgtūsi ramýbe peŗ Kristū, mūsū Viēšpatī.

Visi: Āmen.

K.: ✠ Tepalāimina jūs visagālis Diēvas - Tēvas, ir Sūnūs, ir Šventōji Dvasiā.

Visi: Āmen.

Kitos palaiminimo maldos yra nr. 247-249, p. 122-124.

Jei nedalyvautų vienas tėvų, atitinkama maldelė praleidžiama.

106. Po palaiminimo tinka pagiedoti velykinį džiaugsmaū ir dėkingumaū išreiškiančią giesmę arba Švč. M.Marijos "Mano siela garbina Viešpatī".

Kur yra paprotys pakrikštytuosius nešti prie Švč. M.Marijos altoriaus, dera tai padaryti.

Galima sukalbėti "Sveika, Marija".